

saa skrev man noget andet. Saa skrev man f. Eks.: Der er Jord paa en Ejendom. I samme Stykke siges det, at man antager, at Ministeren kan finde en Ejendom derovre.

Det er lutter Antagelser. Det er at købe Katten i Sækken. Det er meget muligt, at der er en saadan Ejendom ovre paa Als, og det er meget muligt, at der findes en Ejendom med god Jord, men nu har det høje Ting liggende et Lovforslag, hvorom alle har erkendt, at det er et godt Forslag, og hvor alle Forhold paa det nøjeste er undersøgte, og fremfor det skal man saa vælge et nyt Forslag, hvor alt staaer hen i det tvivlsomme! Det er der dog ikke megen Mening i, forekommer det mig.

Hertil kommer saa den ejendommelige Forandring, der er foregaaet i Sagen, hvad det finansielle angaar. Ærede Medlemmer vil erindre, at den ærede Formand for Partiet Venstre, Hr. Brorsen, i Fjor væltede Sagen — hvis det var ham, der væltede den, men jeg vil hellere sige: lagde Sagen Hindringer i Vejen i Fjor ved at rejse visse finansielle Betæneligheder. Nu synes det mig, at Venstres finansielle Betæneligheder fuldstændig er forsvundet, thi det, Ændringsforslaget gaar ud paa, er at stille 20 000 Kr. aarlig til Raadighed i 10 Aar. Det oprindelige Forslag gik ud fra, at der i Brøndbyvester vilde kunne bruges 10 000 Kr. om Aaret, en Beregning, som man dog ikke følte sig helt sikker paa; men den højtærede Landbrugsminister sagde for sit Vedkommende, at han maatte gaa ud fra, den var rigtig, og den tapreste Talsmand for Beregningen var det ærede Medlem Hr. Pinholt, som gentagne Gange erklærede, at han mente, den nok skulde holde Stik. Overfor det stiller man nu et helt andet Forslag, nemlig om at yde 20 000 Kr. aarlig i 10 Aar.

Nu kunde jeg tænke mig, at man fra Flertalspartierne Side vilde sige: det er kun i 10 Aar, saa det kan man dog se en Ende paa, det drejer sig altsaa ialt om 200 000 Kr. Men jeg kan ikke forstaa en saadan Argumentation; thi naar man har lavet en Iagttagelsesplantage, kan man dog umulig sige, at om 10 Aar pakker vi det hele sammen og yder ikke en eneste Skilling mer til Sagen, ligegyldig hvordan det er gaaet. Ethvert forstandigt Menneske maa sige til sig selv, at de 200 000 Kr. er en Begyndelsesbevilling, som maa efterfølges af flere, naar det viser sig, at der kan indhøstes værdifulde Resultater. Derfor forekommer det mig, at hvis man mener, her er sat en finansiell Grænse, saa er det et Udslag af en ren Skinsparsommelighed, der her er Tale om.

Hertil kommer endvidere, at for de 20 000 Kr. aarlig i 10 Aar skal man paa Als erhverve sig en mindre Ejendom, medens man omvendt ude i Brøndbyvester ved at træffe det Arrangement, Lovforslaget gik ud paa, for 10 000 Kr. om Aaret kunde faa en større Ejendom. Heri ser jeg af to Grunde en Forringelse. Den ene er den, at det i det hele taget er et dyrt Foretagende, Spareministeriet med Støtte af sine Rigsdagspartier her foreslaar; den anden Grund er den, at man ved at vælge en mindre Ejendom paa Als afskærer sig fra Udviklingsmuligheder. Hvem kan garantere for, at man ikke, naar der er arbejdet en vis Tid paa Als, kommer til det Resultat, at man har valgt for lille et Grundstykke? I saa Tilfælde vil Als-Projektet komme til at koste endnu meget mere. Omvendt havde man ved at foretage Forsøgene ude i Brøndbyvester en saa stor Ejendom, at der var god Grund til at vente, at man kunde udvide sig, hvis selve Frugtavlen krævede Virksomheden udvidet; eller ogsaa kunde man tage andre Spørgsmaal op, som havde Interesse for det rationelle Havebrug. Jeg ser derfor ikke rettere, end at der ogsaa paa dette Punkt er et Minus ved Flertalspartierne Forslag.

Endelig forekommer det mig, at det rent handelsmæssigt set vil være fordelagtigere at have Virksomheden i Nærheden af København; thi man kan være aldeles vis paa, at den Frugt, man efterhaanden vilde kunne faa fra Plantagen i Brøndbyvester, kunde afsættes paa særlig fordelagtig Maade i København, fordi man har dette gode Marked lige ved Siden af, og fordi Institutionen kunde drive sin Handel en detail, ligesom saa mange andre, der producerer den Slags Ting, driver Handel her i København; men lægger man Virksomheden over til Als, er denne Mulighed paa Forhaand udelukket.

Jeg kan altsaa ikke se rettere, — men det er jo muligt, at den ærede Ordfører kan oplyse mig om, at jeg ser fejl — end at Ændringsforslaget betyder en Forringelse og vil give en daarligere Løsning af Opgaven end den, som den højtærede Landbrugsminister til min store Glæde anbefalede det høje Ting ved sit oprindelige Lovforslag, og som alle Partierne Ordførere roste i saa høje Toner. Med disse Bemærkninger mod Ændringsforslaget, som jeg meget vil bede ærede Medlemmer uden Hensyn til Partier — det er jo ikke en politisk, men en rent saglig Sag — om at stemme imod, vil jeg udtrykkelig gøre opmærksom paa, at det ikke fra mit Partis Side i mindste Maade er